

החיים הקשים

כבר על 17.000 הלירות שהוא חייב ל־ ז'קלין. החיים קשים, אמרתי לכם.

ברוך

מלביש כוכבים

היא ירדה במדרגות, הוא חיכה עד ש תגיע לאמצע הדרך, היא ראתה אותו קם לקראתה, הם נמשכו זה אל זה ככמטה קסם. ואז הוא שאל אותה: "את תמי מור?" היא גדה בראשה, ומאז לא נפרדו. רומן־השנה שייך ללא־ספק למלבישה תמי מור, מי שהלבישה כבר מאות ואלפי אנשים בלמעלה משלושים סרטים ושכימעט לא מפיקים סרט בארץ מבלי שיהיו לה יד או רגל בתלבושות — ולשחקן־הקולנוע הבלגי רוני גוטמן, שהוא גם שחקן טלוויזיה ותיאטרון ידוע מאד בכלגיה.

הקשרים בין תמי לרוני נוצרו על בימת הסרט עקבות, כשהוא הכוכב בו והיא הי מלבישה.

תמי, שהיא התאומה של רינה רמון, התגרשה כוכור לפני כארבע שנים מ־ צביקה, "ציבלה" שמיילוביץ, איש ה־ קולנוע, ומאז לא ראו אותה באופן קבוע עם אף אחד. היא גם סבלה בינתיים מ־ בעיות בריאות, ונאלצה לעבור מיספר

רוני גוטמן ותמי מור העבודה לא הפריעה

ניתוחים. את האחרון שבהם עברה בשבוע שעבר, ובעזרת האהבה כנראה היא מרגי־ שה כעת בסדר גמור.

תמי ורוני מתגוררים יחדיו בדירתה היפה שבמרכז תל־אביב וזכתה, משלהטתים הי־ סרט, יש להם קצת זמן פנוי לביילויים ול־ טיולים בארץ. רוני, שהוא יהודי־ציוני, מדבר עברית שלמד כשהיה מתנדב בארץ במלחמת ששת־הימים, ושהה בקיבוץ.

בבלגיה הוא שחקן התיאטרון הלאומי, והשבוע הוא נוסע לבריטל כדי לשחק את גיימי במחזה מטע ארון אל תוך הלילה של יוגין או־גיל. חוץ מזה הוא הסריט לטלוויזיה הבלגית סידרה בת ארבע שעות על המוסיקאי פרנץ ליסט.

תמי, העסוקה כבר בצילומי הסרט יום הדין של ג'ורג' עובדנה, עומדת ל־ הצטרף אל רוני בבריטל בסביבות חג המולד. אחרי שהשחקן העסוק יסיים את כל החתיבויותיו הם ישובו ארצה, ורוני יחלק את זמנו מאז ועד להודעה חדשה בין תמי בארץ לתיאטרון והקולנוע בחו־ל.

איזה צרות יש לו לבריאדם שיש לו עסק — אשה, מאהבת, מסי־הכנסה. זה לא קל, בהחלט לא קל.

ואם אתם לא מאמינים, תרשו לי בבקשה לספר לכם את סיפורו של בעל מספרה לגברות ברחוב כצנלסון בנבעתיים. סתם איש פשוט בשם אורי רונן. תשאלו את אורי איזה צרות יש לו מהאשה, מהמאהבת וממסי־הכנסה, ואז תבינו.

אורי רונן הנ"ל, בעל המספרה, הצהיר בפני מסי־הכנסה כי בשנות המס 1969 ו־ 1970 היתה הכנסתו 24.000 ל"י בלבד, בכל אחת מהשנים. פקיד־השומה, שהוא קצת חשדני מטבעו ובתוקף תפקידו, בדק את ההצהרה ומצא שלא דוברים ולא ציפורים — הכנסותיו של רונן היו כפולות, אם לא יותר מכפולות.

עובדה, בשנת 1969 הוא הרוויח 45.233 לירות, טבין־ותקלין ובי־1970, לעומת זאת, הרוויח 63.895 ל"י. ואם זה לא מס־ פיק, הגיע מסי־הכנסה גם אל מיסטר־י חיי הפרטים של בעל המספרה, ובמיסגרת תחקיריו בענייני מסי־הכנסה הגיע אפילו אל אחת ז'קלין עזרון, שאורי רונן מסר ל־ אביה שיטרי־חוב בסך של 17.000 לירות. והנה הסתבר שז'קלין הנ"ל היתה ספי רית קטנה במספרתו של רונן. הבוס התאהב בה, הבטיח לשאת אותה לאשה אחרי ש־ תגרש מאשתו. ז'קלין, באהבתה כי רבה, נתנה לבוס־המאהב סך של 17.000 פו־י טים על־מגנט שירכוש דירה — עבור מי אני לא יודעת.

אלא מאי, בינתיים התפייס רונן עם אשתו, שגם היא עובדת במספרה שלו, והספרית הקטנה יצאה קירחת מכאן ומכאן: איבדה את מקום עבודתה, איבדה את ש־ אהבה נפשה ואיבדה גם 17.000.

אלא שאורי רונן, כנראה, אינו מהנכונעים בנקל. כששמע עד כמה גדול ההפרש בין הצהרתו לבין דרישת מסי־הכנסה, הגיש עירעור. אבל במקום שכתוצאה מכך ישלם פחות כסף, עלה לו העירעור ביותר כסף. מאחר שאותו עירעור לא התקבל על דעתו של השופט בנפלה, ייאלץ אורי לשלם כעת נוסף להפרשי־המס גם הפרשי ריבית ומס, וגם את הוצאות העירעור — שלא לדבר

ברכה, שהיתה מזכירת־הפקה בחברת טירטי קסטל ואחר־כך בחברת שלושה פנטס או־רון, הכירה את דון דרך חברים, ומאז היא מתגוררת איתו יחד בבירה שמכבי רמת־גן שכרה עבורו ברמת־גן, כמו־כן דון עצמו ידוע כבעל טמפרמנט סוער. לא מוזמן קרה שלא מצא חן בעיניו שיפוטו של שופט מסויים, והוא כימעט שהיכה אותו. ערכו לו לשחקן הסוער מישפט, וההתאחדות החליטה להרחיק אותו לחצי שנה.

אבל מה, דון קורנבליט הוא שחקן ששווה ועולה כסף, מסתבר, אז הקבוצה עירערה,

ברכה קליש ורון קורנבליט הגיל לא קובע

עונשו הומתק, וכעת מותר לו לשחק במיש־ חקי גביע אירופה.

אבל מישחקי כדורסל זה עניין אחד, ממשחקי־אהבה זה עניין אחר. בימים אלה, מספרות לשונות טובות, הצמד־חמד עומד להיכנס בעולם של חופה וקידושין.

זה שברכה קצת גדולה על דון בן ה־21, זה באמת לא חשוב. כי כמו שכבר אמרתי עשרות פעמים בעבר, לא חשוב הגיל, העיקר שטוב בלב.

האשה היפה ביותר בחיי

היא היתה האשה היפה ביותר בחייו. הוא היה שולח לה פרחים דרך חנות־פרחים ידועה. הוא קנה לה בגדים במאות ואלפי לירות, הוא לא הפסיק לספר לכולם עד כמה היא יפה וטובה וחכמה ואינטליגנטית. כולם לא בדיוק הבינו למי הוא מתכוון, אבל מפאת הכבוד היעו בראשם לחיוב. לבסוף הוא אפילו התחתן איתה, ולמזיבת הפלא היא המשיכה להיות בעיניו יפה, חכמה, טובה ואינטליגנטית.

היא סירבה בעקשנות לדדת לו ילדים, למרות שכולם ידעו שילדים הם החלום חייו.

יום אחד הוא נסע לחו־ל בענייני עסקים. היא נותרה בבית לבד. אבל לא לזמן רב. רקדן צעיר ויפה־תואר, לא־מקומי, ארץ לה לחברה. השכנים בבית המשותף, שבו גרה עם בעלה, היו מוכנים להישבע כי מכוננית־הספורט של הרקדן היתה חונה במיגרש החנייה של הבית לילות שלמים. אבל למר־ בית הפלא, כששב הבעל ממסע־העסקים חיכתה לו אשתו האחובה, והרקדן לא ניראה עוד בסביבה.

כעבור כמה חודשים החלו השכנים מבחינים בהריונה הכולט של האשה. מאושר מכל אלה שהבינו בכך היה הבעל. הוא הציף את אשתו במתנות נוספות, כיסה אותה בתכשיטים ונשבע לה שלא איכפת לו אם בן או בת. אבל האשה היתה עצובה. משך כל ההיוון היתה עצבנית עד־כדי־כך, שרופ־ איה ציוו עליה מנוחה מוחלטת.

עכשיו ילדה תינוק חמוד. הלידה היתה קשה, אך מייד עם צאת התינוק לאו־יר־העולם, דרשה אמו, באפיסת־כוחות מוחלטת, לראותו. כשהראו לה אותו, נשמה לרווחה. התינוק היה לבן כשלם, ופולמתי־שיער בלונדי כיס־ תה את ראשו.

הידיד־הרקדן, לעומת זאת, היה ממוצא כושי. היום מטיילת לה האם המאושרת בחברת האב הגאה עם ילדם החמוד, והאושר שב לשכון בביתם.

הם לא מבזבזים את זמנם לריק, כוכבי־ הכדורסל האמריקאיים המשחקים בישראל. כמעט לכל אחד מהם יש או אשה או חתיכה מקומית צמודה. בארי לייבו־ביץ, למשל, מקיים ידירות הרוקה עם דוגמנית יפהפיה הנמצאת בהליכי גירושין מבעלה.

ואילו דון קורנבליט, שחקן מכבי רמת־גן, מבלה את זמנו בחברתה של ברכה קליש, הגייגנית היפה שהיא, מצידה, בילתה זמן רב מאד בעבר הלא־ כליכך רחוק. בחברתו של המלחין מו־שה סגל.

חופשה

ברומא

אני לא מכירה הרבה בעלים שעושים את זה. אבל לכל כלל יש, כידוע, גם יוצא מהכלל. ועורך־הדין אלכס ינון הוא בהח־ לט אחד כזה. עובדה, הוא שלח את אשתו חיה, עורכת־דין גם היא, לחופשה באי־ טליה — ולבד. הגברת, ככל אשה אמיתית, קפצה על ההצעה, ארוז לה את המיוודות, נפרדה מהבעל וטסה לרומא.

והנה, התארכו הלילות הימים והבעל היוצא מהכלל החל להתגעגע אל אשתו היפה. אך הוא התנחם בכך שאורטו־טו

חיה ינון הבעל לא ויתר

החופשה מגיעה אל קיצה המיוחל, וחיה תשוב אל חיקו.

אך רוצה הגורל וזמן החופשה תם, וה־ ציפור עדיין לא שבה אל הקן.

מה עשה עורך הדין הממולח. הקשיבו, הקשיבו. הוא לא כתב מיכתבים, לא שלח מיברקים ואף לא ביזבז את כספו על טלפונים. הוא פשוט לקח את המטוס הרא־ שון לרומא, וטס אל שאהבה נפשו. כעבור ארבעה ימים שב ארצה, ואשתו האחובה עימו.

האשה האחובה, לעומת זאת מאז אותו יום שבו דרכו רגליה על אדמת המולדת, אינה חולה לספר לכל מי שרק מוכן להקשיב לה, על אותה חופשה ברומא שהיתה, לדבריה, התקופה המאושרת ביותר בחייה.

למה התקופה המאושרת ביותר בחייה? סעו לרומא בלי הבעל, ותראו בעצמכן.